

maa jeg henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at Skrivelse herom ikke er rettet til Brændselsnævnet saa lidt som til noget andet af de ved Lov nedsatte Nævn, idet Spørgsmaalet om Brændselsnævnets Opfattelse af Situationen forventedes besvaret gennem en anden Forespørgsel, nemlig den om Lovens Fornyelse. Det var saaledes ikke nødvendigt at rette Spørgsmaal to Gange til Nævnet. Dette har besvaret det af det ærede Medlem omtalte Spørgsmaal gennem sine to Skrivelser og udviklet, hvorfor det mener, at Loven bør fornyes, og Lovens Fornyelse medfører eo ipso ogsaa Nævnets Forlængelse. Nævnet er en integrerende Del af Loven, idet det er det, der forvalter Loven, og saa længe denne bestaar, bestaar ogsaa Nævnet, hvis der ikke gøres Ændringer deri. Men jeg kan i øvrigt i meget henholde mig til de venlige og forstaaende Udtalelser om Lovforslaget, som det konservative Folkepartis Ordfører, det 11te Medlem for 6te Kreds (Bruun), fremsatte om Nødvendigheden af, at Nævnet fortsætter, saa længe det er nødvendigt at fordele de forskellige Slags Brændsel, som fremskaffes ved dets Virksomhed.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) gjorde nogle Forespørgsler om Statens Beholdninger af Tørv, dansk og svensk Brænde. Jeg skal fremskaffe de nødvendige Oplysninger til Besvarelse af det ærede Medlems Spørgsmaal.

Kragh: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for Udsigten til at faa Besvarelse af de Spørgsmaal, som jeg stillede til ham med Hensyn til Anvendelsen af de Brændselskvanter, hvori Staten har anbragt sine Midler. Jeg forstaa det saaledes, at den højtærede Minister i det kommende Udvalg vil stille disse Oplysninger til Disposition.

Naar den højtærede Minister udtalte, at jeg paa mit Partis Vegne havde udtalt mig tvivlende om Nødvendigheden af Lovens Forlængelse, maa jeg beklage, at den højtærede Minister i saa Henseende har misforstaaet mig. (*Indenrigsministeren* [Rode]: I et helt Aar!). Jeg har udtalt mig tvivlende med Hensyn til Nødvendigheden af de Undtagelsesbestemmelser, som indeholdes i denne Lov, og som blev indført i 1917 under Indtrykket af, at vi kunde komme til at staa overfor Vanskeligheder paa dette Omraade, Vanskeligheder, som for enhver Pris maatte overvindes. Vi har den Opfattelse, at saaledes som Udviklingen er foregaaet

med Hensyn til Brændselsproduktionen herhjemme, lønnende som den har været for Producenter som for Arbejderne, er det tvivlsomt, om Bestemmelser af den Art vedvarende er fornødne for at sikre betryggende Forhold, saa vidt vor hjemlige Evne strækker til paa dette Omraade. Men jeg har erkendt, at Tid til at optage hele dette Problem til Overvejelse nu er der ikke. Derfor har jeg paa mit Partis Vegne erklæret mig villig til at medvirke til Lovens Forlængelse for et passende Tidsrum. Jeg ser meget vel, at det her i Lovforslaget er fastsat, at Loven forinden Tidspunktet den 31. Marts 1920 kan ophæves ved en kongelig Anordning, men derigennem synes det mig, at der er givet fra selve Forslagsstillere, den højtærede Indenrigsministers Side Udtryk for, at det maaske slet ikke er nødvendigt at bevare Brændselsloven i saa lang Tid, og saa ser jeg egentlig ikke, hvorfor Rigsdagen paa nærværende Tidspunkt skulde fraskrive sig at tage Del i Skønnet over, hvorvidt den skal bestaa ogsaa i den kommende Vinter, og det vil jo blive Tilfældet, saafremt vi forlænger Loven til Udgangen af Marts 1920. Det forekommer mig ogsaa, som jeg har sagt, at Brændselsnævnet i den kommende Vinter væsentlig vil komme til at beskæftige sig med Planlæggelse af Produktionen for Brændsels sæsonen for 1920—21, og det vil da være naturligt, synes det mig, saa meget mere, som vi kan forvente en ny Rigsdag i hvert Fald til Oktober 1919, om denne nye Rigsdag fik Lejlighed til at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Det er det, som mine Bemærkninger gik ud paa, og jeg har ingenlunde dermed villet give Udtryk for noget som helst i Retning af, at vi skulde nære Ønske om paa nærværende Tidspunkt at faa Brændselsloven hævet. Jeg kan derfor ganske underskrive den Bemærkning, som det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Levinsky) fremsatte om, at Tiden ikke er inde til at ophæve Brændselsloven eller gaa bort fra Foranstaltninger til Regulering af denne Produktion for at skaffe betryggende Forhold til Stede, men paa den anden Side er der saa vidt mig bekendt med Hensyn til Fremskaffelsen af udenlandsk Brændsel allerede Lyssider at øjne, og muligt er det jo, at disse Forhold i en ret nær Fremtid væsentlig vil forbedres. Jeg vil derhos henlede Opmærksomheden paa, at vi nu allerede har anbragt ganske betydelige Statsmidler i en Brændselsproduktion, hvis reelle Værdi ikke staar i no-